

Se-aude un refren

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E martie o lună mai ploioasă
Decât în alte primăveri târzii
Când ne plimbam desculți ca doi copii
Și beam cafea cu lapte pe terasă

La Bastion. Azi cufundate-n ceață
Aleile sunt triste și pustii,
Se-aude un refren "De ce nu vii"
La gramofonul rătăcit în piață.

Trec anii-ncet în strai de poezie,
În primăvara asta vor fi trei
De când pe o stradă printre tei
Ai coborât dintr-o fotografie.

- Și totuși câtă primăvară-ncape
Între noi doi, iubite, nici nu știi,
De parcă-ntr-un album cu fantezii
Ne-ar fi închis destinul. Când aproape,

Când prea departe ne-avântăm nebuni
Să ne-ntâlnim în unica legendă
Pe care ne-am notat-o în agendă
Cu sânge-nfierbântat de pasiuni.

Trec ani ce smulg din noi emoții rare,
Castanii-nmuguresc, iar sub portal,
Aici în burgul meu medieval,
Te-aștept bifând doar zilele impare.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif